

PIŠTÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Zpravodaj sloučených obcí Pištín, Češnovice, Pašice a Zalužice

Fotografie usedlosti č.1 v Pašicích, zvané Hájkovina z období okolo r.1930, kdy se obyvatelstvo v této vesnici živilo převážně zemědělstvím. Hostinec provozoval František Hladký, obchod s hliněným zbožím měla Anna Urbanová. Tehdy byly Pašice nejlidnatější, neboť v domech s dvaceti čísly popisnými žilo 119 obyvatel.

Z obsahu : Odstoupení starosty

Rozpočet obce na rok 1996

Výsledky parlamentních voleb v obci

Z kroniky Pašic

Kaple u Češnovic

Myslivecké sdružení Pištín

Mladí hasiči z Pištína

Informace Obecního úřadu

Odstoupení starosty

Dosavadní starosta naší obce, pan Zdeněk Florián, začátkem měsíce červenec 1996 na vlastní žádost odstoupil z funkce. Za uplynulé šestileté období má nepochybně velké zásluhy o naše obce, sport, kulturu, spolky a organizace v nich. Byl schpný realizovat i velice náročné akce. Je tedy na místě za vše mu poděkovat a jeho přání skončit se starostováním respektovat.

Uvolněné místo starosty nechtěl dlouho nikdo přijmout. Nakonec s výkonem této funkce souhlasila a novou starostkou byla zvolena paní Jana Božovská z Češnovic č.5. Dále byli zvoleni noví dva zástupci starosty a to pan Václav Frček z Pištína a odstupující starosta pan Zdeněk Florián z Češnovic, který členem zastupitelstva zůstává nadále, takže není třeba doplňujících voleb.

Změna úředních hodin na OÚ

Vážení spoluobčané,
vzhledem k tomu, že práci starosty budu vykonávat při svém hlavním zaměstnání na benzinové čerpací stanici, prosím Vás o pomoc a pochopení. Prozatím budou úřední hodiny pro veřejnost na Obecním úřadu v Pištíně každé pondělí od 14,00 do 20,00 hodin. Jakmile bude přijata administrativní pracovnice, budou úřední hodiny rozšířeny a o této změně budete informováni vývěskou.

Pokud máte jakékoliv problémy, či připomínky, je možné také navštívit schůzi zastupitelstva. Každá schůze zastupitelstva je ze zákona veřejná a koná se vždy první středu v měsíci od 18,00 hodin. Do konce roku jsou to tyto termíny : 3.8., 4.9., 9.10. (termín je posunut kvůli dovolené), 6.11. a 4.12.

Jana Božovská

Rozpočet obce na rok 1996

Na svém březnovém zasedání obecní zastupitelstvo projednalo a schválilo rozpočet na letošní rok. Rozdělení hlavních položek příjmů a výdajů obce na rok 1996 přibližuje následující přehled :

Příjmy (v tis. Kč)		Výdaje (v tis. Kč)	
Zůstatek fin. prostředků z min. roku	1693	Na vodohospodářské zařízení	300
Daň z příjmu práv.osob	653	Odstraňování domovního odpadu	200
Daň z příjmu fyz. osob, závislá činnost	500	Les - údržba, správa	200,5
Daň z příjmu podnikání	50	Opravy místních komunikací	1200
Správní poplatky	100	Náklady na opravy hospod	100
Stočné	20	Provoz knihoven	20
Poplatky za popelnice	32	Ostatní činnost v kultuře (jubilanti)	10
Příjmy z lesa	180	Požární ochrana	58
Nájmy hospod Pištín, Češnovice	150	Členové obecního zastupitelstva	250
Nájmy Praktic, Jednota, pošta	150	Správa obce, OÚ	860,5
Nájem z bytu	4	Práce a sociální věci	8
Poplatky z hrobů	10	Veřejné osvětlení	105

Poplatky ze psů	3
Poplatky ze vstupného	1
Dotace ze státního rozpočtu	13
Celkem	4059

Pohřebnictví, oprava hřbitovní zdi	543
Ostatní služby místního hospodářství	4
Zimní obsluha místních komunikací	20
Dopravní obslužnost	80
Provoz školy, školky	100
Celkem	4059

Práce ve prospěch obce

V posledních několika letech lze pozorovat zvýšenou pracovní činnost na pozemcích a objektech soukromého charakteru. Logicky a úměrně je o to menší zájem o práci ve prospěch obce. Proto jsou práce většího rozsahu, nebo práce odborně náročné zadávány profesionálním firmám a brigádnickou formou místních občanů, spolků a organizací se snažíme zajistit práce menšího rozsahu. Jde převážně o opravy komunikací, chodníků, menší výkopy, betonáž, kanalizační vpustě, sloupy, údržba zeleně apod.

Přestože je tato brigádnická činnost pro obec placená, jen velmi těžko se daří takto brigádnicky akce realizovat. Velice rádi bychom proto získali stálější kolektiv, kolektivy i jednotlivce, kterým bychom za smlouvenou cenu mohli takovéto práce zadat. Rádi bychom, kdyby tomuto úseku činnosti mohli občané věnovat více ze svého jistě drahocenného času.

Výsledky parlamentních voleb

Ve dnech 31.5. a 1.6.1996 se v naší obci, stejně jako v celé republice, konaly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Volby proběhly ve dvou volebních okrscích - Pištín, Pašice s volební místností v Pištině a Češnovice, Zalužice s volební místností v Češnovicích. Voliči vybírali ze 14 kandidátních listin a po sečtení hlasů skončily volby v naší obci takto :

		Pištín		Češnovice		Celkem	
		hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%
1	SD-LSNS	4	2,38	0	0	4	1,48
2	ČSSD	55	32,74	40	39,22	95	35,19
3	ODS	26	15,48	32	31,37	58	21,48
5	Nezávislí	6	3,57	1	0,98	7	2,59
7	DU	3	1,79	3	2,94	6	2,22
8	ODA	9	5,36	3	2,94	12	4,44
10	KDU-ČSL	26	15,48	9	8,82	35	12,96
11	Důchodci za životní jistoty	5	2,98	3	2,94	8	2,96
12	SDL	0	0	0	0	0	0

13	ČMUS	4	2,38	0	0	4	1,48
14	Česká pravice	0	0	0	0	0	0
15	KSČM	21	12,50	5	4,90	26	9,63
17	SPR-RSČ	7	4,17	5	4,90	12	4,44
18	LB	2	1,19	1	0,98	3	1,11
Počet platných hlasů		168		102		270	

Z historie našich obcí

Pohled do kroniky Pašic

Dopad první světové války 1915-1918 nám ve svých zápisech zaznamenal první pašický kronikář, rolník Jan Hájek z Pašic č.1, syn Ondřeje a Marie Hájkových, narozený 7. července 1868.

Roku 1914 byl zavražděn nástupce trůnu rakouského Ferdinand de Este v Sarajevě. Z toho vypukla válka se Srbskem. Srbsku přišlo na pomoc Rusko, Rakousku zase pomohlo Německo a pak se do války zapletly všechny evropské státy.

Tehdy vojenská služba v Rakousku trvala tři roky v aktivní službě, sedm let v rezervu, dva roky u Landsveru (polní jízda) a deset let v Landšturm (domobrana). Po těchto dobách byl voják propuštěn ze svazku vojenského a dostal Abšír (uvolnění).

Na počátku války muselo nastoupit všechno mužstvo do 42 roků. Doma zůstali jen ti neodvedení. Roku 1915 přišlo císařské nařízení, aby do padesáti roků šli všichni muži k odvodu a také všichni byli odvedeni až na ty úplně neschopné. Pak se začali odvádět nevojáci od 18 roků až do 50 roků, odvedeni byli všichni šmahem, bylo třeba moc vojáků. Pány starosty si též odvedli, aby tancovali, jak rakouská vláda hrála.

Bylo třeba všeho moc pro vojsko. Od 15-tého roku začala v Čechách velká neúroda, tak bylo zle o živobytí. Vláda začala rekvírovat obilí, dobytek, máslo, vejce i ze zabitého prasete musela se odvádět nadváha "sté maso". Často do dopadlo tak, že ani hospodář neměl co jíst. Byli ustanoveni komisaři vždy pro pár vesnic a ti chodili s četníky na rekvizici. Rekvizice bylo moderní zlodějství. Zloději kradli v noci a tihle ve dne. Prolezli všechno a podle výměry osevu musel hospodář jistou část odevzdat. Potom přišli hledat a co nebylo dobře schováno, to našli, sebrali a zaplatili moc málo nebo vůbec nic.

Páni komisaři řádili ve vesnicích strašně. Kdo byl s nimi trochu známý, nebo jim mohl pod rukou něco dát, ten měl s nimi lepší, ale běda bylo tomu na koho měli zvršku, ten v tom byl jak nahý v trní. Z měst jezdili lidi do okolí k mlynářům kolik hodin cesty, aby si něco pod rukou koupili, ale vše bylo náramně drahé. Peněz se ale najíst nemohli a každý si chtěl nějak svůj život zachránit. Rolníci vozili obilí na lístky do mlýna. Každý mlynář měl svůj obvod pár vesnic okolo, které okrádal a mouku draho prodával. Každá osoba měla asi 50 gramů mouky na den. S dobytkem to bylo také tak. Pan komisař někde vybral dobytek všečen, někde něco nechal a pod rukou prodával řezníkům. Trhy nesměly být žádné, pak museli řezníci z každého kusu dát komisařům pár kilo masa a oni žrali furt a lidi utírali huby. Ve městech byl nedostatek omastku, lidi živořili, trpěli podvýživou a děti míraly slabotou.

Po každém rabuňku to poslali do Německa a rakouské vojsko mělo hlad. Byl jsem svědkem v Budějovicích při jednom odvodu koní, jak komisař rolníka, který měl pruh až po kolena, že nemohl postačit koni, šlehl karabáčem a ještě mu vynadal. Ten rolník měl koně při klasifikaci oceněného na 800 korun, ale při odvodu mu dali jen 650, když se odvolával, tak si na něj komisař vyjel květomluvou u pánů : "Máš balíku málo za tu brachnu?" a byl s ním hotov.

Páni socialisti před válkou řvali na táborech lidu, že žádná válka nebude, že vojsko nepovolí, a pak šel na vojnu každý jako by pes ani nepíp.

Roku 1918 bylo Německo a Rakousko poraženo a nastal kýžený mír. Dne 28. října 1918 byla prohlášena Československá republika a prezidentem se stal T.G.Masaryk, ale co to bylo platné, bída byla velická a rekvírovalo se stále.

Josef Drázda

Kaple u Češnovic z roku 1865

Těsně za obcí Češnovice, při křižovatce silnic na Vodňany a Netolice se nalézají krásně vystavená kaple větších rozměrů, čtyřboká v pseudogotickém slohu s cimbuřím, datovaná plastickým nápisem ANNO CHRISTI. MDCCCLXV (na fotografii z období okolo r.1980). Projíždějící i pocestní na ni vždy pohlíželi s obdivem, zajímali se o ni a protože loni loni uplynulo 130 let od jejího vzniku, naskýtá se příležitost její historii připomenout. V roce 1857 se do Češnovic na selský grunt č.12, zvaný Pletků, přiznal tehdy dvacetiletý Jakub Koupal z Pašic. Prý byl velice pracovitý, podnikavý, povahy nezkrotné, pytlák k pohledání. Na svém dílu polí zvaném Na dolinách dal těžít hlínu a na místě páčil cihly. V blízkosti obecní kovárny dal vystavět čtyři menší domky, které pak i s kouskem pole obratem výhodně prodal. Pátý domek, podsklepený a větších rozměrů, postavil pro sebe s tím, že v něm bude provozovat hostinec s ubytováním, od místních sedláků chtěl vykupovat obilí a s ním obchodovat. Jak se tedy zdá, v Češnovicích se mu velice dařilo, přesto podobně jako jiní jeho současníci zatoužil i s rodinou odjet do Ameriky, země neomezených možností, kde se dalo ještě více zbohatnout. Rozhodl se však, že než odjede, v obci na sebe zanechá navěky památku a že postaví kapličku.

Pro stavbu kapličky vybral místo obzvláště exponované, při křižovatce silnic na Netolice a Vodňany, kde již od 16. století stála kamenná Boží muka, u nichž se zastavoval pohřební průvod jdoucí do Pištína a tu se odbýval obřad loučení se nebohého s vesnicí a s kamarády, které prostřednictvím modliče prosil za odpuštění, jakož odpouštěl on jim. V průběhu starých věků, podobně jako u jiných kapliček a Božích muk, mohlo i zde dojít k pohřbu jednotlivce či menší skupiny lidí (vojáci, tuláci, Cikáni, a podobně).

Místo, kde Boží muka stála, bylo malé a již neskýtalo potřebnou plochu pro zamýšlenou stavbu kaple. I s tím si však J. Koupal poradil tak, že sousedící krátký a úzký pás půdy patřící k Vondráškovině č.34, vyměnil za kus lesa kdesi v katastru a tak stavba kaple mohla začít.

Lidová pověst říká, že když najatí dělníci začali hloubit výkopy pro základ kaple, v neveliké hloubce narazili na lidskou kostru. Kostí dali na hromádku vedle výkopu a pokračovali dál. Bylo to v teplém letním období a tak dle tehdejšího standardu pro nejnižší sociální vrstvu, jakou kopáči a nádeníci byli, jejich ubytování bylo na seně na půdě. Jak tam tehdy prý na té půdě spali, o půlnoci se zvedl silný vítr, jen to o krovy a tašky hvízdalo. Pak se zjevila vetchá postava, jejíž tvář byla spíše lebkou se smutnými očima, místo vlasů pavučiny, tělo oblečené v cárech šatů a takto na ně chvíli hleděla. Pak vše utichlo a postava zmizela. Když se příští noc vše opakovalo, jednoho z dělníků napadlo, že to vše může mít souvislost s onou vykopanou kostrou, a proto ji následujícího dne opět pohřbili kdesi v blízkosti stavby. Další noc se postava zjevila opět, vítr již nefoukal a než postava zmizela, zakývala hlavou a jak si pak dělníci vysvětlili, bylo jim poděkováno za opětovné pohřbení.

Stavba, kterou prováděli jistě velice zkušení zedníci, zdárně rostla, přestože se museli plně podřizovat projektu a představám J. Koupala, který prý projekt v závěrečné fázi, v části nad cimbuřím, asi třikrát změnil. Když byla kaple zdárně dokončena, na zděný soklový oltář byla pořízena dřevěná socha Ježíše Krista v téměř životní velikosti, snad dílo vodňanského mistra Rennera, který v té době renovoval postranní oltář sv. Linharta v pištínském kostele.

Když měl J. Koupal dílo dle svých představ hotovo, požádal církevní úřady o vysvěcení. Zde se však setkal s nepochopením, neboť v samém počátku tyto úřady nepožádal o vyjádření a o svolení ke stavbě. Jeho žádosti nyní nebylo vyhověno, což dost těžce nesl. Čas plynul a stavitel kaple mezitím selský grunt č.12 prodal a s rodinou se uchýlil do již zmíněného domu č.45, ale s provozem hospody, ubytování a obchodu s obilím už nezačal. Někdy těsně po roce 1872 i s rodinou vysídlil do Ameriky.

Před rokem 1888 je kaple uváděna jako částečně zchátralá, hlavně omítka pod cimbuřím, kde voda a mráz vykonaly své. Tehdy však jela okolo v kočáře taženém koňmi z Nepomuku do Č. Budějovic velice zbožná a zámožná paní Marie Jungová, kterou kaple velice upoutala. V obci se vyptala na její osud, pak zajela ke starostovi obce, kterým byl tehdy František Vališ z Rezků usedlosti č.7, a věnovala obnos 100 zlatých na její opravu s přáním, aby pan farář dohlédl na vysvěcení.

Hned v roce 1888 byla kaple opravována, ponovu byla dána přední dřevěná mříž, jejíž vrchní část byla prosklena. Dále jsou doklady na jakési kovářské, truhlářské a zlatnické práce a tím byl obnos vyčerpán. Protože ještě chyběl venkovní nátěr kaple, starosta obce požádal paní Jungovou o podporu a ta poslala nejen chybějících 20 zlatých, ale navíc věnovala dalších 100 zlatých s tím, že budou uloženy do peněžního ústavu a z jejich úroků bude kaple do budoucna udržována. Tedy krásně opravená kaple byla ještě téhož roku 1888 slavnostně vysvěcena a zasvěcena Bolestnému srdci Ježíšovu.

Čas ubíhal, u kaple se i nadále zastavovaly na poslední cestě pohřební průvody. V meziválečném období přibyl další zvyk, totiž u kaple se před každým honem pomodlil nájemce honitby za zdar honu i za budoucí zastřelenou zvěř.

O vnitřní údržbu kaple, oltářní květinovou výzdobu i věčné světlo s po dlouhá léta starala paní M. Bicanová č.29 z vděčnosti za příznivý zvrát v jejím životě. Později se o kapli staral F. Brož č.11.

Po letech pomíjejícího zájmu o kapli a jejího postupného chátrání přišel rok 1989 a s ním spojený nebývale velký zájem nejrůznějších nenechavců o naše kulturní památky, takže v samém závěru tohoto roku zmizela z kaple dřevěná socha Ježíše Krista (výše patrná na fotografii uvnitř kaple), ke které s respektem vzhlíželo mnoho našich předků.

V roce 1992 byla na kapli zvenčí provedena celková oprava fasády, aby tato kulturně historická památka zůstala zachována i pro budoucí generace.

Jan Caletka

Spolková činnost v našich obcích

Myslivecké sdružení Pištín

MS Pištín sdružovalo na konci roku 1995 35 členů z Pištína (11), Češnovic (10), Č. Budějovic (7), Pašic (3), Zlivi (3) a Sedlce (1). O sdružení a činnosti členů částečně hovoří následující statistika.

V roce 1995 bylo z vysoké zvěře střeleno 14 srnců, 9 srn a 8 srnčat. Zajíců bylo střeleno 8 kusů, z divokých prasat 1 lončák. Divokých husí bylo střeleno 14, holubů hřivnáčů 26, bylo odchyceno 18 ondatr. Ze zvěře škodící myslivosti bylo střeleno 68 kormoránů, 7 vran, 11 lišek, 23 koček, 3 kuny lesní, 3 kuny skalní a 10 strak.

V roce 1995 bylo nakoupeno 500 třínedělních kachňat březňáček, z nichž bylo vypuštěno na Zalužický rybník 75 kusů, na Obecní rybník 75 kusů a na Češnovický cíp zv. Buchtá 350 kusů. Z vypuštěných kachen bylo na honech uloveno 390 kusů, což je při vypuštění 500 kusů slovitelnost 78 %. Na tahu bylo střeleno 129 kachen.

Od Interlovu bylo v roce 1995 koupeno 1200 jednodenních kuřat bažantů, která byla dána do odchovny v Češnovicích a později byla vypuštěna do voliér u Zalužic a Pašic. Z voliéry u Zalužic bylo později odcizeno 102 bažantů a celkový úlet a úhyn bažantů byl poměrně velký. Z celkového počtu 910 vysazených bažantů bylo sloveno 226 kusů, to je 24,8 procentní slovitelnost (v Pašicích 88 %, v okolí Zalužic 17 %). K nákupní ceně bažantů je třeba připočítat výdaje na očkování, práce na bažantnicích a odchovně i další nutné náklady a výsledná hodnota za jeden odlovený kus ukazuje, že takovýto způsob odchovu je do budoucna neúnosný.

Naši členové v průběhu roku 1995 odpracovali v obcích a pro MS Pištín 1197 brigádnických hodin.

Josef Klomfar

Mladí hasiči z Pištína

Vedení hasičského sboru v Pištíně po roce 1990 usoudilo, že nelze čekat, až si mládež v dospělosti sama bude hledat cestu do sboru, že je třeba lásku k obci, sboru, dobrovolnost, nezištnost a soutěživost pěstovat už od dětství a rozhodlo o založení družstva mladých hasičů.

Po náboru mezi mládeží byla v roce 1992 v Pištíně založena hned dvě družstva mladých požárníků a to chlapaní i dívčí kategorie 8 - 14 let. Scházeli se 2x týdně a poctivě nacvičovali štafety, útok s vodou, teorii. Z další celoroční činnosti lze uvést besedy, brigády, nástěnky i jiné. V prvním roce se zúčastnili soutěží ve Zlivi, v Češnovicích a soutěže u příležitosti 100 let sboru v Pištíně. 24.10.92 se družstvo zúčastnilo sportovně branné hry Plamen v Bavorovicích, kde obsadilo velice hezké 2. místo. Soutěž obsahovala tyto disciplíny : střelba ze vzduchovky, fotografie, zdravotní péče, šplh, záchranářské uzly, určování hasičských přístrojů, grafické značky hasičského nářadí. Za celoroční činnost bylo mladým požárníkům na valné hromadě sboru na konci roku vysloveno uznání.

V roce 1993 byla sportovně branná hra Plamen rozdělena do dvou ročníků. V požárním útoku, štafetě na 4x60 m, zásahu džberovou stříkačkou a štafetě požárních dvojic se soutěžilo v Ševětíně, kde mladí hasiči z Pištína obsadili 4. místo. Druhá část se konala v Olešniku, kde naše družstvo v technických disciplínách zvítězilo a tak si zajistilo postup do okresního kola, což je dosud největší úspěch. Okresní kolo se pak odbyvalo v Bavorovicích 21.5.94, kde naše družstvo skončilo na 6. místě. Mimo zmíněné soutěže startovali mladí hasiči také v Šindlových Dvorech, ve Zlivi, v Pištíně a v Češnovicích. Pro tento ročník soutěže muselo být družstvo značně omlazeno novými členy.

Další ročník hry Plamen 1994 - 1995 začínal v Hrdějovicích, kde družstvo obsadilo 5. místo. Ročník 1995 se konal v Dolním Bukovsku a pištínští na něm obsadili 6. místo.

Pro ročník 1995 - 1996 se projevil nedostatek místních žáků, proto nezbylo sboru nic jiného, než dojíždět pro mladé hasiče do okolních vesnic (Češnovice, Pašice). Nácvik probíhal jako v předešlých letech a výsledkem bylo 5. místo ve Zlivi (1995) a 7. místo v Hrdějovicích (1996).

Soutěže mladých požárníků jsou poměrně náročné, v některých disciplínách si nezadají se soutěžemi dospělých. Mezi soutěžní disciplíny patří požární útok s vodou, štafeta na 4x60 m, štafeta s překážkami, manipulace s technikou, překonání bariéry, zásah plechovkou džberovkou, střelba ze vzduchovky, fotografie, zdravotní péče, šplh, záchranářské uzly, určování hasičských přístrojů, grafické značky hasičského nářadí. Mimo to je podmínkou startu ve vícero soutěžích v průběhu roku start v soutěži obvodové, který je družstvům potvrzován do kroniky, která musí být také řádně vedena.

Práce s mládeží se bezpochyby poměrně úzkému, ale standardnímu kolektivu vedení sboru daří, neboť kupříkladu před 4-5 lety dobře připravení žáci dnes startují za muže i ženy, Radek Kadlec má blízko rozhodcovským zkouškám pro požární soutěže. Hasiči v Pištíně jsou v posledních pěti letech v našem regionu jedinými, kteří se mládeži věnují soustavně a teoreticky i prakticky trénovaná družstva vedou několikrát v roce do soutěží, kde žáci z Pištína vždy vzorně vystupují a reprezentují sbor i obec.

Výbor SDH Pištín